

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrta leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Nemški narod, sramuj se spodnještajarskih „Nemcev“! Avstrija, sram te bodi vojniških volilnih sleparstev!

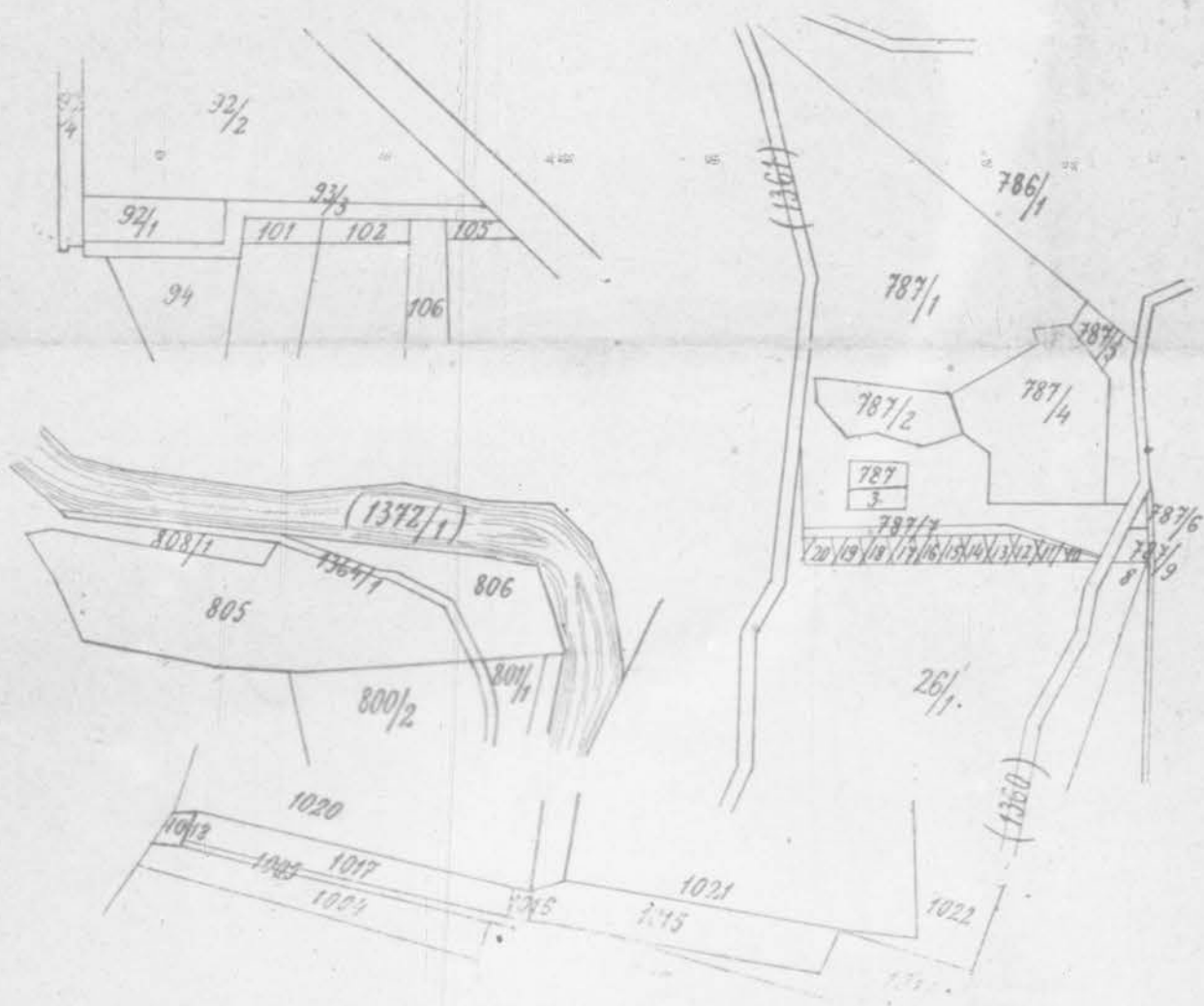
Naši bralci so se gotovo že davno prepričali, da mi nobenega naroda ne sovražimo in niti nemškega ne, dasiravno bi zato imeli tisoč vzrokov. Pri vsakem narodu cenimo in čislamo to, kar stori dobrega in lepega, a če zavračamo sovražna početja ljudi, ki naš narod sovražijo, storimo to iz ljubezni do svojega lastnega na-

roda, katerega ne pustimo teptati in zasramovati od nikogar. Če smo mnogokrat prisiljeni z ostro besedo brezobzirno udariti po čuvajih reda in po vladnih činiteljih države na najvišjih mestih, storimo tudi to, ne kakor da bi hoteli, da vlada naš narod na škodo drugih podpira. Nasprotno, mi zahtevamo, da bi se vsakemu narodu v okviru države dala prilika svobodno skrbeti za svojo rast in svoj napredek pod varstvom vlade, ki je dolžna zabraniti vsako zlorabo postave in tudi tlačenje našega naroda v prid nemškemu. To je naše stališče in s tega stališča je soditi tudi besede, katere danes na tem mestu ponovno pišemo.

Iz slike, katero podajemo danes javnosti razvideti je črno na belem, kako se spodnještajarsko nemštvo in nemštvo pod zaščito avstrijske vlade poslužuje najsravnostnejše zlorabe javnih naprav in mrtve črke postave, da vzdrži navidezno gospodarstvo nad slovenskim ljudstvom. Pridejana slika, ki je točno posneta po katasterski mapi c. kr. zemljejknjižnega urada v Celju, je dokaz skrajne propalosti spodnještajarskega nemštva in nemštva. Vojniške volitve, pri katerih so se godile tako vnebovpijoče sleparije, so in večno ostanejo sramota za ves nemški narod, a sramovati bi se jih morala zlasti avstrijska vlada, ki je tudi sokriva te velike, nečuvne sramote.

Pred kakima dvema mesecema smo podrobno pisali o nemških volilnih sleparstvih v Vojniku. Zato se danes zadovoljimo z malimi opazkami in opozarjamo na vse to, kar smo že prej pisali in zlasti na današnje slike. Ker v Vojniku ni niti pet pristnih Nemcev in so Nemci in nemčurji vkljub temu hoteli obdržati občino v nemških rokah, sklenilo se je z nečuvno zvijačo doseči, kar se z naravnim potom ne bi dalo doseči. Ponemčenca, odvetnik dr. Mravlag — znan iz časa šentlenartske defraudacije — in dr. Jabornegg sta en sam dan napravila z nečuvno zlorabo postave 25 nemških volilcev, ki deloma stanujejo ne v Vojniku, ampak v Celju, v Konjicah, na Laškem, v Vitanju, v Mariboru itd. Pruski zaklad je dal na razpolago nekaj denarja in uprizorila se je mahinacija, kakršne še svet ni videl. Zemljiške parcele neznatne velikosti so se prepisale na imena raznih ljudi, ki so sposobni za vsako nečednost, samo da se jim je predpisal od c. kr. davčne oblasti malenkosten davek 1 do 2 vinarja in da so dobili volilno „pravico“. Na dan volitve pa so privreli taki navidezni posestniki, ki nikdar svojega posestva niso bili videli in nikdar ne sami davka plačali ter so volili in se je prisleparila v 3 razredu „zmaga“ s 67 glasi nasproti 48 glasom poštenih slovenskih kmetov.

Poglejmo si na podlagi naše slike le nekatere slučaje te nemške volilne umetnosti. Dr. Ja-

LISTEK.

Jazbec.

Obraz iz življenja. Češki spisal A. Pochop.
Prevel Pohorski.

I.

Po gorski dolini je vel v poletnem času nežen vetrič ter polahko majal z bogatim klasjem na polju. Vroče solnce samo se je že radovalo nad svojim vplivom. Bližala se je žetev. Kaj čuda, da so gospodarji polja iz bližnje vasi kaj radi pribajali ob nedeljah popoldne na polje gledat nove upe v prihodnost in že naprej se radovat bogatih pridelkov. Saj je bila v teh gorah malokdaj letina, kakršna se obeta letos.

Toda ne samo gospodarji, nego tudi oni, katerim steblo na polju ne donese nič dobička ali škode, tudi oni ljudje si radi ob nedeljah ogledujejo „božji dar“ na polju, kakor da bi bil njihov. Tako se tudi med drugimi rad sprehaja ob nedeljah Jáchym Kotek, tkalec iz bližnje vasi,

katerega tudi danes opazimo na polju. Zvonilo je šele poldne, ali naš znanec je že poobedoval. Imel je južno malo prej, kakor po navadi. Skledico pogrete kave z ostankom kruha od včeraj, pa je bilo dosti. Morda se vam čudno zdi, da je imel Kotek, oženjen mož, v nedeljo pogreto kavo za južino? No ta ima ženo! To vam je reva, boste rekli.

Toda ne čudite se! Žena Kotkova je sicer drobna kakor kokoška — tudi Jáchym ni mnogo večji — ali on se zna vsega lotiti. Danes si je sam segrel kavo, ker mu je žena včeraj odšla z drugimi na božjo pot na Hostinsko, kjer njena edina hčer služi. Še le danes zvečer se bode vrnila domov. A Jáchym ji mora priti do Vejs placha nasproti.

Navadno je bilo, da je iz kuhinje pri Kotku dišalo vsako nedeljo kakor iz župniške ob kaki inštalaciji. Gotovo, da si ni mogel nobeden tovariš društva tkalcev tako oskrbeti, niti sam mojster gospod Machr ne. Dragi tkalci so si privoščili sicer po košček mesa, ali ne vsako nedeljo, nego le ob večjih praznikih — toda pri

Kotku je bilo meso na mizi ne le vsako nedeljo, nego še pogosto ob delavnikih. Zato pa se je Kotku obraz širil in lesketal, kakor novi belič. In ženska njegova? Videti je bila, kakor debela čebula, medtem ko so nje tovarišice izgledale, kakor da bi uživale same — griljce.

Vprašate morda, kako je mogel Kotek tako dobro izhajati? „Ali je bil bolj izurjen delavec od drugih? Ali bolj hiter, da je več zaslužil?“

Bog pomagaj! Naj si bode tkalec še tako izurjen in delaven, pa ne zasluži na dan več ko 60 krajcarjev. In stol tkalski ter njegova gibčnost je bila pri Kotku še kaj nerodna. Tako je Kotek pri svojem delu še velikokrat zaostajal, da ga je moral mojster večkrat priganjati, kadar se je delo bližalo koncu.

To pa je izviralo iz tega, ker je bil Kotek jako zamišljen v druge reči. Ako je zagledal skozi okno kakega ptiča, že je skočil od statev in hitel vun. Tudi ni bilo daleč na okolu lova, da ne bi bil on za „gonjača“. In v nedeljo, kakor mu je bila žlica z roke, že je bil na potu po polju in v — gozd. Skratka, on gotovo ni bil

bornegg iz Celja je volil kot lastnik parcele 1017 z 1 K davka. Julij Rakusch, celjski župan, na podlagi parcelice 1015, in Franc Rakusch 1016, Pallos Josip iz Celja (1018) s 6 v davka; dr. Jensenko iz Celja (parcelica 1014) 90 v davka. Na podlagi sramotnih parcelic 787/15, 787/16, 787/17, 787/18, 787/19 in 787/20 so v Vojniku volili v Vitanju stanujoči „Nemci“ Jera Findenegg, Franc Findenegg, Alojzij Tischler, Marija Lautner, dr. Rudolf Lautner in Eivard Mullej, ki imajo vsak samo po 4 v davka predpisane. Njih parcele so tako neznatne, da ima vsakdo izmed njih, če se na svojo parcelico vleže, svoje noge že na sosedovi parceli, svojo črepijo pa že na parceli prihodnjega sosedu. Podobne vrste nemški volilki ste Oiga Langer (787/11) in Hermina Jabornegg (787/12) iz Celja vsaktera s 4 v davka. Schounir Julijana (787/9 in 787/10), Wesiak Sofija (787/8), dr. Mravlag (787/14) in Mravlagg Marija (787/13) imajo istotako predpisano po 4 v, Sofija Wesiak celo 1 sam vinar davka.

Menda je teh primerov dovolj, da se opraviči naš gorenji izrek, da so vojniške sleparske volitve nečuvstvena sramota za ves nemški narod in za avstrijsko vladu, ki take dogodke vkljub našim glasnim ugovorom mirno gleda! Kam pridemo, če se te volitve kot sleparske ne ovržejo, in če bi se taka sleparstva s strani državnih oblasti odobrila. Vsaj na tak način tudi Slovenci lahko napravimo, recimo v Gradcu, tisoč volilcev! Državno pravdnštvo se zmiraj ni nič ukrenilo glede onih, ki so zakrivila ta sleparstva in volitve se še niso ovrgele. Čast slovenskega naroda in avstrijske države zahteva, da se ta zadeva dožene potom nujnega predloga v državnem zboru. Kot pomoček naj našim poslancem služi naša današnja slika!

Volitve v tržaški okolici.

V nedeljo so se vršile volitve v tržaški okolici. Nestrpnost smo pričakovali poročila o izidu teh volitev in reči moramo, da smo se ga razveselili ravno tako, kakor svoj čas ob volitvah v celjski okolici. Brzobjavka nam je prinesla ve selo vest, da so naši sotrpini ob Adriji sijajno zmagali v vseh šestih volilnih okrajih.

Da bodo naši cenjeni naročniki spoznali, kak boj morajo bojevati Slovenci v tržaški okolici, premostrimo nekoliko volilno gibanje v tržaški okolici. Šest mandatov je odločenih za celo tržaško okolico, ki je povsem slovenska. Toda tržaška irredenta si je znala pridobiti svojih pristašev v vseh šestih okrajih in le neumornemu delovanju tržaških slovenskih rodoljubov se ima zahvaliti okolica, da so njeni mandati v slovenskih rokah. Z vsemi mogočimi sredstvi je poskušala magistratova stranka premotiti slovenske volilce, da bi oddali svoje glasove njenim kandidatom. Glasovnice z imeni italijanskih kandidatov so se pošiljale po pošti volilcem na dom, cele trume agitatorjev so se razpodile po okolici, obljubovalo se je okoličanom vse, kar bi se jim le pozdelo, kupovalo glasove z denarjem itd., toda zmaga je ostala slovenska.

rojen za tkalca, nego le za gozdarja. Saj mu tudi le ta umetnost gre v glavo. Daleč na okolu ve za ležišča ali „gnezda“ zajcev, katerim starim ali mladim ve za primerna imena, kakor pravi lovec.

Nekoč se je šetal s svojo ženo po polju. Katinka, hočeš videti „šmerhaka“?

Kaj je to „šmerhak“, vpraša žena?

Nu, to je zajec od lanskega gnezda. Lovci mu pravijo „šmerhak“.

No, torej pokaži ga, da vidim, li ne lažeš?

Kotek poišče kamen iz groblje ob potu, skoči pod bližnji grm in drži ga že dolgo petneža. Iz obraza mu je sijala radost in smeh.

Res, bil je tam. Ta je naš. To boče pečenka! Ne-li? Dobrodošla!

V gozdu ob kakem studencu je Kotek najraje posedal ter piskal na svojo piščalko. S tem je privabil različne ptice, kakor kose, drozde, škinkovce in druge. Oponašati je znal popevke vseh tako izvrstno, da so ptice res menili, da je glas njih sorodnika. Tudi je Kotek imel doma v kletkah drozda, kosa, rdečeglavko, črnoglavko in škorca. Kadar je hotel naj pojo, jih je zaklical

In ne samo to. Uprizorila se je akcija, ki naj bi bila zanesla razpor v slovenske kroge. Imenovali so se kandidati, pošteni Slovenci, samo da bi se pokopala edinost v slovenskih vrstah in bi potem vsled tega lahko vsled medsebojnega boja Slovencev zmagal kandidat „neodrešencev“. Toda ravno tu se je pokazala ona jeklena disciplina, ki vlada med Slovenci tržaške okolice. Odstopil je od kandidature Jakic v prilog kandidatu „Edinosti“, dr. Gregorinu, in oni isti Dollenz, o katerem se je raznesla vest, da je kandidat magistratne stranke, je pozval v „Edinosti“ volilce četrtega okraja, da naj glasujejo za Gerdola. (Ob tej priliki radi popravimo, če smo mu s svoječasnó notico delali krivico.) Da, tu se je pokazala disciplina, ko so bili vsi slovenski glasovi za proglašena kandidata — niti eden slovenski volilec ni glasoval za prejšnja Lahko torej, da je bil uspeh tako lep.

Številke nam najboljšje pokažejo, koliko so napredovali Slovenci v teku treh let. V I. okraju je bil pred tremi leti izvoljen italijanski kandidat, slovenski je ostal za 126 glasov v manjšini; letos je dobil slovenski kandidat od 455 oddanih glasov 335. V II. okraju je bil dr. Ryba izvoljen s 150 glasovi proti 97, ki jih je dobil italijanski kandidat. III. okraj, Sv. Ivan, glavna trdnjava Slovencev v Trstu, se je zopet častno odlikoval. Dr. Gregorin je dobil 195 glasov, italijanski kandidat pa le 32. V IV. okraju, kjer je bil kandidat Fran Dollenz, je zmagal slovenski kandidat Gerdol z 226 glasovi proti 129 nasprotniškim. V V. okraju je dobil Slovenec 287, Italijan 68 in v VI. okraju dr. Slavik 219, protikandidat pa 95 glasov.

Ako primerjamo skupno število glasov, ki so bili oddani pred tremi leti za slovenske kandidate, z letošnjim izidom volitev, vidimo, koliko so napredovali Slovenci v treh letih. Leta 1900 se je oddalo 1040 slovenskih glasov in 838 italijanskih, letos pa 1412 slov. in 544 italijanskih. Število slovenskih glasov je naraslo za celih 372, italijansko pa padlo za 294. Leta 1900 je bilo torej razmerje med Slovenci in Italijani približno 5:4 letos pa 3:1.

Res krasen uspeh vztrajnega, žilavega delovanja. Veseli nas ta uspeh naših bratov ob sinji Adriji in iz vsega srca jim častitamo! Ob enem pa tudi kličemo vsem spodnještajarskim Slovincem: Vzamite si v vzgled svoje primorske rojake in delajte tako, kakor oni delajo! Poglejmo le okolu sebe in sram nas mora biti, sram, da smo tako zaostali, bolje rečeno, da tako nazadujemo. Vsa naša mesta in večinoma tudi trgi nam kličejo v spomin našo lenobo in tudi kmetske občine niso mnogo drugačne. Brežice so nam sijajen dokaz narodne zaspanosti. Mariborska okolica spi tako trdo spanje, da je ne bi niti s topovi prebudili. V sredini Spodnje Štajarske, tamkaj, kjer so hoteli sklicati neki shod, ne čujete slovenske besede, občina je v nemčurških rokah. Slovenska Bistrica je z okolico vred samo po imenu slovenska. V Šmarju so se že vrinili taki nebodijhtreba v občinski odbor, celo v na rodnem Žalcu so začeli dvigati glave. O nekdanji

izza statev, in vselej so ptici veselo zažvrgoleli. On pak jih je ogledoval kakor kak general svojo vojsko in če je kateri pevec zaostal, brzo ga je spomnil: „No, kaj ti figovec, da molčiš? Si pozabil svojo pesmico? Čakaj ti jo pa jaz zapojem fi fi fi fi fi, fi!“

Bilo bi torej čudno, da bi si tako prebrisani lovec s polja ali gozda ne prinesel vselej kaj za pod zob. Mlade ptice, jerebice, vrane, veverice in takšno žival. Imel je srečo, da je zmiraj kaj vjel.

Strelnega crožja že dolgo ni imel, ker se mu je zdelo prenerodno ga nositi, napenjati in meriti. Vrhtega bi ga lahko zasačil na lovu, ko bi slišali drugi lovci strel. To vse je dobro premislil, zato pa ni maral za puško.

Ako mu kdaj ni kazalo iti v gozd, poiskal si je pečenko drugače. Na piki so mu bili stari psi, mačke, kokoši in takšen drobiž. Za las je vedel, kje je gnezdo mladih maček. Ogledoval si jih je, pa so bile kmalu pečene. Vrhtega je redil tudi vedno po par zajčkov in k praznikom je zadavil rejenege morskega prašička. Ko je pri mlinu poginilo nekaj gosi, polotil se jih je

narodnosti mozirakega trga se kaj malo še čuje itd. itd. brez konca in kraja.

Zato pravimo še enkrat — delovanje tržaških Slovencev nam bodi vzgled za naše delovanje. Vun med narodi! Zbirajte ga na shodih okolu sebe, povejte mu, kaj mu manjka, česa potrebuje, kaj more in mora zahtevati, odprite mu oči, da bo vendar že enkrat izpregledal, vzgostite si ga, da vas bo razumel, ko mu boste pripovedovali o njegovih nalogah! Kaj pomaga, če stopite predenj z najlepšim narodno-političnim programom, ako vam še tako pritruje na vsako vašo besedo, ko pa pride drugi in mu govori v ravno nasprotnem zmislu in mu bo ravno tako pritrujeval, kakor je vam! Politične vzgoje, politične probujenosti je treba narodu in ta se edino doseže z vedno dotiko, s poljudnimi shodi, kakor jih je videti dan zadnevom na Primorskem, ne pa z gostilniško politiko, kakor je pri nas v navadi.

Pojdite med narod in narod bo prišel k vam in šel za vami čez drn in strn za svoja prava!

Celjske in štajarske novice.

(Prvi maj kot delavski praznik.) Današnji veseli dan je praznik mnogoštevilnih milijonov delavstva vseh civiliziranih dežel. Danes počivajo stroji, kladiva in sekire, danes drviyo neštete množice samozvestnega delavstva praznovati svoj dan, svoj 1. maj. Ni še dolgo tega, kar se je delavsko gibanje zabranjevalo kot revolucionarno gibanje in tudi slavljenje 1. maja so delavcem grenile po nepotrebnem oborožene kompanije vojaštva. Dandanes je pa najbrezsrčnejši židovski šmok prepričan, da bi bilo blazno se ustavljati delavstvu v njega opravičenih bojih za izboljšanje njegovega težavnega stanja. Delavsko gibanje ni več revolucionarno gibanje in vse politične stranke so vsled neustrašenosti organizovanega delavstva prisiljene tekmovali vsaj v navideznih dokazih svojih sočustev za blagor delavstva. Niti sam rimski papež se ne boji več očitjanja, da je socialista, kar je dokazal pred nekaj leti z duhovito razpravo, katero je pisal o socialnem vprašanju. Tudi mi se ne bojimo v obraz pogledati niti socializmu niti kakemukoli drugemu izmu, mi nismo oni, ki bi s silo hoteli zabranjevati boj idej z idejami v naših narodnih vrstah. Kar se delavstva tiče, želimo današnji dan njega prizadevanju najlepše uspehe za izboljšanje njegovega družabnega stališča, saj je delavstvo oni sloj, ki pod najtršimi in najtežavnejšimi pogoji je svoj kruh v potu svojega obraza. Pozdravljamo torej danes delavske tisoče na prazniški dan 1. maja.

(„Deseti brat.“) Še enkrat opozarjamo, slavno občinstvo, na pojutršnjo prireditve „Desetega brata“. Sedeži bodo kmalu vsi oddani. Kdor jih hoče še dobiti, naj se čim preje potruji.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju.) Člane „Delavskega podpornega društva“ opozarjamo na izvenredni občni zbor, ki je sklican na nedeljo popoldne. Ne moremo si kaj, da ne bi opozorili naših delavskih slojev, da naj se udeleže

tudi — Kotek. Nekateri sosedi so se mu vsled tega amejali in ga dražili: „No, Kotek, kako so ti kaj ugajale gosi?“

„O ko bi takega božjega daru še dosti bilo! Ko bi Bog dal, da bi materi mlinarici poginile vse gosi, to bi bila lepa pečenka zastoj!“

Kotek je bil prvi v vasi, ki je začel jesti konjsko meso. Ljudje so ga dražili kličeje za njim kjer se je pokazal: šababab! Ali on se zato ni zmenil ter je jedel konjsko meso, tako ga je le dobil. Ko mu je žena to oponašala, zasmejal se je in rekel: „Neumni ljudje, ne vedo, kaj je dobro. Meni je ljubši kos konjskega mesa, kakor ne vem kaj. Le počakaj, se oblikovali si bodo prste za konjskim mesom, samo da bi ga dobili!“

Pravo godovanje je obhajal Kotek, kadar je došel v vas konjederec Vondrak, kateri je poklal vselej nekaj psov in drugih živali. Takrat je imel Kotek dobre čase, ker mu je bilo mesa na ostajanje.

(Konec prih.)

bornegg iz Celja je volil kot lastnik parcele 1017 z 1 K davka. Julij Rakusch, celjski župan, na podlagi parcelice 1015, in Franc Rakusch 1016, Pallos Josip iz Celja (1018) s 6 v davka, dr. Jesenko iz Celja (parcelica 1014) 90 v davka. Na podlagi aramotnih parcelic 787/15 787/16, 787/17, 787/18, 787/19 in 787/20 so v Vojniku volili v Vitanju stanujoči „Nemci“ Jera Findenegg, Franc Findenegg, Alojzij Tischler, Marija Lautner, dr. Rudolf Lautner in Eivard Mullej, ki imajo vsak samo po 4 v davka predpisane. Njih parcele so tako neznatne, da ima vsakdo izmed njih, če se na svojo parcelico vleže, svoje noge že na sosedovi parceli, svojo črepijo pa že na parceli prihodnjega sosedu. Podobne vrste nemški volilki ste Olga Langer (787/11) in Hermina Jabornegg (787/12) iz Celja vsaktera s 4 v davka, Schounir Julijana (787/9 in 787/10), Wesiak Sofija (787/8), dr. Mravlag (787/14) in Mravlag Marija 787/13 imajo istotako predpisano po 4 v, Sofija Wesiak celo 1 sam vinar davka.

Menda je teh primerov dovolj, da se opraviči naš gorenji izrek, da so vojniške sleparske volitve nečuvna sramota za ves nemški narod in za avstrijsko vlado, ki take dogodke vkljub našim glasnim ugovorom mirno gleda! Kam pridemo, če se te volitve kot sleparske ne ovržejo, in če bi se taka sleparstva s strani državnih oblasti odobrila. Vsaj na tak način tudi Slovenci lahko napravimo, recimo v Gradcu, tisoč volilcev! Državno pravdnštvo se zmiraj ni nič ukrenilo glede onih, ki so zakrivila ta sleparstva in volitve se še niso ovrgele. Čast slovenskega naroda in avstrijske države zahteva, da se ta zadeva dožene potem nujnega predloga v državnem zboru. Kot pomoček naj našim poslancem služi naša današnja slika!

Volitve v tržaški okolici.

V nedeljo so se vršile volitve v tržaški okolici. Nestrpno smo pričakovali poročila o izidu teh volitev in reči moramo, da smo se ga razveselili ravno tako, kakor svoj čas ob volitvah v celjski okolici. Brzjavka nam je prinesla veselo vest, da so naši sotrpini ob Adriji sijajno zmagali v vseh šestih volilnih okrajih.

Da bodo naši cenjeni naročniki spoznali, kak boj morajo bojevati Slovenci v tržaški okolici, premotrimo nekoliko volilno gibanje v tržaški okolici. Šest mandatov je odločenih za celo tržaško okolico, ki je povsem slovenska. Toda tržaška irredenta si je znala pridobiti svojih pristašev v vseh šestih okrajih in le neumornemu delovanju tržaških slovenskih rodoljubov se ima zahvaliti okolica, da so njeni mandati v slovenskih rokah. Z vsemi mogočimi sredstvi je poskušala magistratova stranka, premotiti slovenske volilce, da bi oddali svoje glasove njenim kandidatom. Glasovnice z imeni italijanskih kandidatov so se pošiljale po pošti volilcem na dom, cele trume agitatorjev so se razpodile po okolici, obljubovalo se je okoličanom vse, kar bi se jim le pozdelo, kupovalo glasove z denarjem itd., toda zmaga je ostala slovenska.

rojen za tkalca, nego le za gozdarja. Saj mu tudi le ta umetnost gre v glavo. Daleč na okoli ve za ležišča ali „gnezda“ zajcev, katerim starim ali mladim ve za primerna imena, kakor pravi lovec.

Nekoč se je šetal s svojo ženo po polju. Katinka, hočeš videti „šmerhaka“? Kaj je to „šmerhak“, vpraša žena? Nu, to je zajec od lanskega gnezda. Lovci mu pravijo „šmerhak“.

No, torej pokaži ga, da vidim, li ne lažeš! Kotek poišče kamen iz groblje ob potu, skoči pod bližnji grm in držal je že dolgotepneža. Iz obraza mu je sijala radost in smeh.

Res, bil je tam. Ta je naš. To bode pečenka! Ne-li? Dobrodošla!

V gozdu ob kakem studencu je Kotek najraje posedal ter piskal na svojo piščalko. S tem je privabil različne ptice, kakor kose, drozde, ščinkovce in druge. Oponašati je znal popevke vseh tako izvrstno, da so ptiči res menili, da je glas njih sorodnika. Tudi je Kotek imel doma v kletkah drozda, kosa, rdečeglavko, črnoglavko in škorce. Kadar je hotel naj pojo, jih je zaklical

In ne samo to. Uprizorila se je akcija, ki naj bi bila zanesla razpor v slovenske kroge. Imenovali so se kandidati, pošteni Slovenci, samo da bi se pokopala edinost v slovenskih vrstah in bi potem vsled tega lahko vsled medsebojnega boja Slovencev zmagal kandidat „neodrešencev“. Toda ravno tu se je pokazala ona jeklena disciplina, ki vlada med Slovenci tržaške okolice. Odstopil je od kandidature Jakič v prilog kandidatu „Edinosti“, dr. Gregorinu, in oni isti Dollenz, o katerem se je raznesla vest, da je kandidat magistratne stranke, je pozval v „Edinosti“ volilce četrtega okraja, da naj glasujejo za Gerdoia. (Ob tej priliki radi popravimo, če smo mu s svoječasnno notico delali krivico.) Da, tu se je pokazala disciplina, ko so bili vsi slovenski glasovi za proglašena kandidata — niti eden slovenski volilec ni glasoval za prejšnja. Lahko torej, da je bil uspeh tako lep.

Številke nam najboljšje pokažejo, koliko so napredovali Slovenci v teku treh let. V I. okraju je bil pred tremi leti izvoljen italijanski kandidat, slovenski je ostal za 126 glasov v manjšini; letos je dobil slovenski kandidat od 455 oddanih glasov 335. V II. okraju je bil dr. Rybač izvoljen s 150 glasovi proti 97, ki jih je dobil italijanski kandidat. III. okraj, Sv. Ivan, glavna trdnjava Slovencev v Trstu, se je zopet častno odlikoval. Dr. Gregorin je dobil 195 glasov, italijanski kandidat pa le 32. V IV. okraju, kjer je bil kandidat Fran Dollenz, je zmagal slovenski kandidat Gerdol z 226 glasovi proti 129 nasprotniškim. V V. okraju je dobil Slovenec 287, Italijan 68 in v VI. okraju dr. Slavik 219, protikandidat pa 95 glasov.

Ako primerjamo skupno število glasov, ki so bili oddani pred tremi leti za slovenske kandidate, z letošnjim izidom volitev, vidimo, koliko so napredovali Slovenci v treh letih. Leta 1900 se je oddalo 1040 slovenskih glasov in 838 italijanskih, letos pa 1412 slov. in 544 italijanskih. Število slovenskih glasov je naraslo za celih 372, italijansko pa padlo za 294. Leta 1900 je bilo torej razmerje med Slovenci in Italijani približno 5:4 letos pa 3:1.

Res krasen uspeh vztrajnega, žilavega delovanja. Veseli nas ta uspeh naših bratov ob sinji Adriji in iz vsega srca jim častitamo! Ob enem pa tudi kličemo vsem spodnještajarskim Slovincem: Vzamite si v vzgled svoje primorske rojake in delajte tako, kakor oni delajo! Poglejmo le okoli sebe in sram nas mora biti, sram, da smo tako zaostali, bolje rečeno, da tako nazadujemo. Vsa naša mesta in večinoma tudi trgi nam kličejo v spomin našo lenobo in tudi kmetske občine niso mnogo drugačne. Brežice so nam sijajen dokaz narodne zaspanosti. Mariborska okolica spi tako trdo spanje, da je ne bi niti s topovi prebudili. V sredini Spodnje Štajarske, tamkaj, kjer so hoteli sklicati neki šhod, ne čujete slovenske besede, občina je v nemčurskih rokah. Slovenska Bistrica je z okolico vred samo po imenu slovenska. V Šmarju so se že vrinili taki nebodijhtreba v občinski odbor, celo v narodnem Žalcu so začeli dvigati glave. O nekdanji

izza statev, in vselej so ptiči veselo zažvrgoleli. On pak jih je ogledoval kakor kak general svojo vojsko in če je kateri pevec zaostal, brzo ga je spomnil: „No kaj ti figovec, da molčiš? Si pozabil svojo pesmico? Čakaj ti jo pa jaz zapojem fi fi fi fi, fi, fi!“

Bilo bi torej čudno, da bi si tako prebri-san lovec s polja ali gozda ne prinesel vselej kaj za pod zob. Mlade ptice, jerebice, vrane, veverice in takšno žival. Imel je srečo, da je zmiraj kaj vjel.

Strelnega orožja že dolgo ni imel, ker se mu je zdelo prenerodno ga nositi, napenjati in meriti. Vrhtega bi ga lahko zasačili na lovu, ko bi slišali drugi lovci strel. To vse je dobro premislil, zato pa ni maral za puško.

Ako mu kdaj ni kaza'lo iti v gozd, poiškal si je pečenko drugače. Na piki so mu bili stari psi, mačke, kokoši in takšen drobiž. Za las je vedel, kje je gnezdo mladih maček. Ogledoval si jih je, pa so bile kmalu pečene. Vrhtega je redil tudi vedno po par zajčkov in k praznikom je zadavil rejnega morskega prašička. Ko je pri mlinu poginilo nekaj gosi, polotil se jih je

narodnosti mozirskega trga se kaj malo še čuje itd. itd. brez konca in kraja.

Zato pravimo še enkrat — delovanje tržaških Slovencev nam bodi vzgled za naše delovanje. Vun med narod! Zbirajte ga na shodih okoli sebe, povejte mu, kaj mu manjka, česa potrebuje, kaj more in mora zahtevati, odprite mu oči, da bo vendar že enkrat izpregledal, vzgojite si ga, da vas bo razumel, ko mu bode pripovedovali o njegovih nalogah! Kaj pomaga, če stopite preden z najlepšim narodno-političnim programom, ako vam še tako pritruje na vsako vašo besedo, ko pa pride drugi in mu govori v ravno nasprotnem zmislu in mu bo ravno tako pritrujeval, kakor je vam! Politične vzgoje, politične probujenosti je treba narodu in ta se edino doseže z vedno dotiko, s poljudnimi shodi, kakor jih je videti dan zadnevom na Primorskem, ne pa z gostilniško politiko, kakor je pri nas v navadi.

Pojdite med narod in narod bo prišel k vam in šel za vami črez drn in strn za svoja prava!

Celjske in štajarske novice.

(Prvi maj kot delavski praznik.) Današnji veseli dan je praznik mnogoštevilnih milijonov delavstva vseh civiliziranih dežel. Danes počivajo stroji, kladiva, in sekire, danes drviyo neštete množice samozavestnega delavstva praznovat svoj dan, svoj 1. maj. Ni še dolgo tega, kar se je delavsko gibanje zabranjevalo kot revolucionarno gibanje in tudi slavljenje 1. maja so delavcem grenile po nepotrebnem oborožene kompanije vojaštva. Dandanes je pa najbrezsrčnejši židovski šmek prepričan, da bi bilo blazno se ustavljati delavstvu v njega opravičenih bojih za izboljšanje njegovega težavnega stanja. Delavsko gibanje ni več revolucionarno gibanje in vse politične stranke so vsled neustrašenosti organizovanega delavstva prisiljene tekmovali vsaj v navideznih dokazih svojih sočustev za blagor delavstva. Niti sam rimski papež se ne boji več očitanja, da je socialista, kar je dokazal pred nekaj leti z duhovito razpravo, katero je pisal o socialnem vprašanju. Tudi mi se ne bojimo v obraz pogledati niti socializmu niti kakemukoli drugemu izmu, mi nismo oni, ki bi s silo hoteli zabranjevati boj idej z idejami v naših narodnih vrstah. Kar se delavstva tiče, želimo današnji dan njega prizadevanju najlepše uspehe za izboljšanje njegovega družabnega stališča, saj je delavstvo oni sloj, ki pod najtršimi in najtežavnejšimi pogoji je svoj kruh v potu svojega obraza. Pozdravljamo torej danes delavske tisoče na prazniški dan 1. maja.

(„Deseti brat.“) Še enkrat opozarjamo, slavno občinstvo, na pojutršnjo prireditve „Desetega brata“. Sedeži bodo kmalu vsi oddani. Kdor jih hoče še dobiti, naj se čim preje potruji.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju.) Člane „Delavskega podpornega društva“ opozarjamo na izvenredni občni zbor, ki je sklican na nedeljo popoldne. Ne moremo si kaj, da ne bi opozorili naših delavskih slojev, da naj se udeležijo

tudi — Kotek. Nekateri sosedu so se mu vled tega smejali in ga dražili: „No, Kotek, kako so ti kaj ugajale gosi?“

„O ko bi takega božjega daru še dosti bilo! Ko bi Bog dal, da bi materi mlinarici poginile vse gosi, to bi bila lepa pečenka zastoj!“

Kotek je bil prvi v vasi, ki je začel jesti konjsko meso. Ljudje so ga dražili kličeje za njim kjer se je pokazal: šhahah! Ali on se zato ni zmenil ter je jedel konjsko meso, ako ga je le dobil. Ko mu je žena to opomnila, zasmejal se je in rekel: „Neumni ljudje, ne vedo, kaj je dobro. Meni je ljubši kos konjskega mesa, kakor ne vem kaj. Le počakaj, še obljubim si bodo prste za konjskim mesom, samo da bi ga dobili!“

Pravo godovanje je obhajal Kotek, kadar je došel v vas konjederer Vondrak, kateri je poklal vselej nekaj peov in drugih živali. Takrat je imel Kotek dobre čase, ker mu je bilo meso na ostajanje.

(Konec pesni.)

...ki se je zgodil nekemu odločnemu Slovincu na Pragiškem. Oddal je rekomandirano pismo s slovenskim naslovom in dobil nemško potrdilo od uradnika, ki je kazal svoje prusaško prepričanje tudi s tem, da je nosil prusko trobojnico (črno-rdeče-zlato) pri svoji uri. Dotični Slovenec se je pritožil na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu in je prejel sledeči odgovor: „Vsled pritožbe radi ... (kakor je zgoraj povedano) Vam javljamo, da je c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo zgoraj imenovanemu uradu vobče in onemu uslužbencu, ki je izdal samonemško potrdilo, posebej kar najstrožje ukazalo, da naj se najpatančneje izpolnjuje ukaz, po katerem morajo poštni uradi na Spodnjem Štajarskem za pošiljatve s slovenskim naslovom, ki se pri dotičnih uradih sprejemajo ali oddajajo, izdajati slovensko-nemška potrdila. — Ravnotako je c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo vsled nadaljne pritožbe, tiče se noše nacionalnega znaka (črno-rdeče-rumen trak pri uri) v službi oziroma pri službeni obleki proti dotičnemu uslužbencu z vso strogostjo postopalo. C. kr. dvorni svetnik in višji poštni ravnatelj Pokorny I. r.“ — V enakih in sličnih slučajih naj slovensko občinstvo stori isti korak, in kmalu bo pri c. kr. poštah uradih konec zasmeševanja našega jezika in naše narodnosti. Le ne odnehati!

(Še eden c. kr. German v Celju.) Zadnjič se je neki c. kr. poštni uradnik Schuchaj v Celju zopet nasproti slovenski stranki nečuvno obnašal. Prosilo se je uradnega predstojnika, da tega mladiča nauči respekta pred slovenskim občinstvom, in obljubil je to storiti. Videli bomo uspehe. Pozivljamo pa, da se vsak slučaj kršenja naših narodnih pravic pri poštah naravnost naznani c. kr. poštному ravnateljstvu v Gradcu. Pokorny je v par slučajih dokazal, da je že čez grlo sit germanizatoričnega delovanja njegovih uradnikov na Spodnjem Štajarskem. V tem oziru ni prilike za prizanesljivost, nemška predrznost se mora krotiti.

(Še enkrat poštne razmere.) Naš naročnik nam je poslal dva ovitka, na katerih je sledeči naslov: „Blagorodni g. J. J. ... v Celju.“ Obe popolnoma enako naslovljeni pismi sta bili oddani v Idriji. Eno je prišlo na pravi naslov, drugo je pa romalo preko Celja — na Polzelo, kjer se je vkljub popolnoma jasno in razločno napisanemu naslovu in vsebini izročilo nepravemu adresatu, ki je pismo odprl in ga, videvši, da ni njegovo, vrnil pošti, da ga uradno zopet zapre in odpošlje na pravi naslov v Celje. — Naj kdo reče, kar hoče, ali mi bomo le trdili, da se to ni zgodilo-pomotoma, ampak vedoma in nalašč, kajti ne moremo verjeti, da bi celjski poštni uslužbenci ne vedeli, kaj je Celje. Naše mnenje je, da je imel pismo v rokah pač kdo izmed onih poštah gospodov, ki bi radi vse Slovence utopili v žlici vode, in ga je vsled slovenskega naslova vedoma in hote poslal na Polzelo. — Pa še nekaj! Slovenska Polzela, ali te ni sram, da s tvojega poštne urada prihajajo pisma oblatena s samonemškim pečatom? Kdaj se bodo neki naše slovenske občine spomnile, da niso na Pruskem, temveč na slovenskem Spodnjem Šta-

...in Alojzija Beca pri okrajnem sodišču v Celju. Jurija Gregorja v Novem mestu ter dr. Ivana Polca in Ivana Hutterja pri deželnem sodišču v Ljubljani, avskultantom v področju graškega nadsodišča.

(Protestanti se šopirijo v celjski okolici.) Splošno poznani „turn“ na Bregu pri Celju je po smrti dolgoletne lastnice istega, gospe Žurbičeve, prišel v last vpokojenega, pardon, na ne določen čas na dopustu živečega svetnika in protestanta Rena pl. Sokolla in njegove zelo plemenite boljše polovice. Če bi ti ljudje modre krvi vsaj bili mirni s svojimi sosedi, ne vzne mirjalo bi nas toliko, če se ena protestantovska družina naseli v naši okolici, toda komaj se je ista naselila na svojem novem domu, že je na pravila razdor v celi soseski in razburila celo občino s svojim postopanjem. Od kar stoji ta „turn“, torej od leta 1852., je prostor pred to hišo vedno za javno porabo prost. Novi protestantovski posestnik pa je hotel omenjeni prostor zasuti in obzidati, ter s tem zapreti cesto v samostan kapucinov. Zoper tako postopanje se je dvignilo vse občinstvo, toda naše politične oblasti niso zato, da bi ščitile ljudstvo krivic, temveč kakor je pokazal ta slučaj, samo zato, da ustrezajo željam svojih krvnih bratcev in sestrice, četudi na škodo in zasmeševanje ljudstva.

(Slovensko Teharje se giblje.) Kakor znano, je Teharje ena izmed najlepših slovenskih občin blizu Celja. Pri zadnjih volitvah pred dvema letoma so pa vsled raznih sleparij in izdajstev dosegli v občinskem zastopu nemčurji večino. Vendar je to le mimogredoča prikazen in bo v Teharju zopet kmalu zaplapolala slovenska zastava. Podkupljenci se v dno duše aramujejo svojega izdajstva in občani z zobmi škripljejo vsled nesramnosti nemčurske vlade. Nekega nesrečnega, ki je ob volitvah pred dvema letoma slovenski narod izdal in nemčurje volil, vprašali smo v nedeljo, kako se vsled svojega dejanja počuti. In odgovoril nam je: „Hujše mi je pri srcu, nego če bi bil po krivem prisegel.“ Občani na tla piju vajo, če slišijo ime Nemec ali nemčur. Imeli so v nedeljo shod, katerega je sklicalo tamno politično društvo in h kateremu je poslalo tudi celjsko politično društvo „Naprej“ dva govornika. Shod se je sijajno obnesel in se je sklenilo z vsemi silami delati na to, da bode tudi v Teharju čez leto dni nemčurjem — odklenkalo.

(Šoštanj.) Nekaj odličnih kolesarjev se je vozilo danes zjutraj iz našega trga po pešpoti tik okrajne ceste proti cerkvi sv. Mihaela pri Šoštanju. Komaj se oglasi prvi kolesar, da mu je cev spustila zrak (sapo), zapazi tudi že drugi ravno pred hotelom „Avstrija“, da tudi njegovo kolo pušča. Po pregledu kolesa smo zapazili, da ima vsak teh dveh kolesarjev po tri nove čevljarke žrebije v cavi, nakar smo takoj šli pot preiskovat. Našli smo na poti oziroma na cesti od mesta v trgu do tržke šole in sodnije okoli 40 omenjenih žrebijev, kar nas je prepričalo, da je to storila kaka podla baraba iz nagajivosti slovenskim kolesarjem v noči od 21. na 22. aprila t. l. Na sumu imamo tri jako intimne prijatelje med seboj in najhujše

...in Anton ...

(Pomiloščenje.) Zidar Pafko, katerega je mariborsko porotno sodišče zaradi umora njegove ljubice Barbare Kolarič obsodilo na smrt, je pomiloščen. Sodišče mu je prisodilo osemnajet let ječe.

(Sv. Trojica.) Minoli teden je neki hudobnež tukajšnjemu posestniku Alojziju Inkretu na Velikih Rodnah, občina Sv. Trojica pri Slatini, v njegovem novem vinogradu grozno nesrečo napravil, ker mu je bržkone iz same hudobije blizu 200 komadov že rodnih trsov posekal in za vedno uničil. Škoda je velika in se je uradno cenila na 326 kron. Osebo, na katero leti sum, da je storila to hudodelstvo, so že vtaknili pod ključ.

(Ljubljanske firme in „Štajerc“.) Našim očem nismo hoteli verjeti, ko smo našli v „Štajercu“ inzerat slovenske tverke „F. P. Vidic & Comp.“ v Ljubljani, tovarna za opeko in peči, in znanega ljubljanskega narodnega urarja Franca Čudna! To je naravnost škandal in dotični firmi si naj sami pripišete, ako ju bodo slovenski kmetje vsled tega smatrali za nemški.

Druge slovenske novice.

(Slovensko gledališče v Ljubljani.) Prešlo soboto je imelo „Dramatično društvo“ v Ljubljani svoj občni zbor. Gledališče se je vzdržalo na isti višini in opera je tudi za prihodnje leto zagotovljena. V minoli sezoni je bilo 100 predstav, dosedaj najvišje število v enem letu. Iz blagajnikovega poročila povzemamo, da je vsak danarni promet okrog 200.000 kron in da je bilo 2957 K 70 v prebitku. V prvi vrsti je podpiralo slovensko gledališče stolno mesto Ljubljana in potem dežela.

(Deželna preiskovalna vinaka klet v Ljubljani.) V ponedeljek se je vršila v Ljubljani v kletih pod kavarno „Evropa“ prva poskušnja kranjskih vin. Razn domaćih je bilo tudi več izvenkranjskih vinskih kupcev navzočih. Vina so sploh ugajala, posebno pa vipavska kvaliteta vina. Kupci so si kaj pridno beležili naslove razstavljalcev. Dežela je napravila s to kletjo važen korak v prosepah kranjskega vinogradništva in vinske kupce.

(V Ameriko.) Žalostne gospodarske razmere silijo naše ljudstvo, da se trudi v Ameriko. Pred par dnevi je odpotovalo iz Ljubljane zopet 120 Kranjcev. Med izseljenci je tudi starček 75 let, ki išče boljše usodo na stran morja.

(Otrok zgorel.) V Goriškem pri Ljubljani je v torek popoldne zgorela hiša in otroci. Pogorelo je do tal. Zgorel je tudi en otrok, ki je spal v hiši, v hlevu pa je zgorela krava. Gospodar je v Ameriki, žena je pa tovarniška delavka z več otroki.

(Nemškutarija na Kranjskem.) V Radovljici na Gorenjskem prodaja trgovec Oton Homan užgalice „Südmärke“, katere poseben kmetom kaj pridno uslužijo. Pri tej stvari je edino čudno, da ima omenjeni trgovec omenjena užgalice v zalogi, ker v celnem radovljiškem mestu ni niti enega Nemca.

bornegg iz Celja je volil kot lastnik parcele 1017 z 1 K davka. Juli Rakusch, celjski župan, na podlagi parcelice 1015 in Fran Rakusch 1016, Palica Jovan iz Celja 1018 z 2 K davka, dr. J.

In ne samo to. Uprizorila se je akcija, ki naj bi bila zanesla razpor v slovenske kroge. Imenovali so se kandidati, poštenci Slovenci, samo da bi se pokopala edinstvo v slovenskih vrstah. In ne samo to. Uprizorila se je akcija, ki naj bi bila zanesla razpor v slovenske kroge. Imenovali so se kandidati, poštenci Slovenci, samo da bi se pokopala edinstvo v slovenskih vrstah. In ne samo to. Uprizorila se je akcija, ki naj bi bila zanesla razpor v slovenske kroge. Imenovali so se kandidati, poštenci Slovenci, samo da bi se pokopala edinstvo v slovenskih vrstah.

narodnosti mozirskega trga se kaj malo še čuje itd. itd. brez konca in kraja.

Zato pravimo še enkrat — delovanje tržakih Slovencev nam bo vsekakor za naša delovanja. Vse ostalo, kar se bo zgodilo, pa ne bo ničesar.

zboru v čim največjem številu, ker so na dnevnem redu važne točke. Kakor čujemo, vlada v društvu nekaj spor, in zato ravno želimo, da bi izvenredni občni zbor poravnal nasprotstva, ki gotovo niso v korist niti društvu samemu niti celjskim Slovincem sploh. Slišali smo, da se zavlačujejo v društvo osebnosti. Žal bi nam bilo, ako bi se radi takih malenkosti pokazal v tako lepo napredujočem društvu razkol in žnjim propast. Ako se ne bomo razumeli sami med seboj, ako bomo morebiti malenkostnemu samoljubju in drugim takim osebnim stvarjem podrejevali naše društveno življenje in sploh narodne zadeve, kam pa pridemo končno! Ne začnimo vendar prej razdirati, predno smo dozidali. Ali zato zidamo, da bo kaj podreti? Pozor torej, komur je mar slovenskega delavstva in sploh Slovenstva v Celju!

(Naše poštne razmere.) Od vseh strani nam prihajajo tožbe o žalenju naše narodnosti po nemških oziroma nemčurjskih uslužbencih pri c. kr. poštah uradih. Da bode vedelo naše občinstvo, kaj mu je storiti v takih slučajih, priobčimo slučaj, ki se je dogodil nekemu odločnemu Slovincu na Pragarskem. Oddal je rekomandirano pismo s slovenskim naslovom in dobil nemško potrdilo od uradnika, ki je kazal svoje prusaško prepričanje tudi s tem, da je nosil prusko trobojnico (črno-rdeče-zlato) pri svoji uri. Dotični Slovenec se je pritožil na c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradcu in je prejel sledeči odgovor: „Vsled pritožbe radi . . . . (kakor je zgoraj povedano) Vam javljamo, da je c. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo zgoraj imenovanemu uradu vobče in onemu uslužbencu, ki je izdal samonemško potrdilo, posebej kar najstrožje ukazalo, da naj se najnatančneje izpolnjuje ukaz, po katerem morajo poštni uradi na Spodnjem Štajarskem za pošiljkatve s slovenskim naslovom, ki se pri dotičnih uradih sprejemajo ali oddajajo, izdajati slovensko-nemška potrdila. — Ravnotako je c. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo vsled nadaljne pritožbe, tičeče se noše nacionalnega znaka (črno-rdeče-rumen trak pri uri) v službi oziroma pri službeni obleki proti dotičnemu uslužbencu z vso strogostjo postopalo. C. kr. dvorni svetnik in višji poštni ravnatelj Pokorny l. r.“ — V enakih in sličnih slučajih naj slovensko občinstvo stori isti korak, in kmalu bo pri c. kr. poštah uradih konec zasmeševanja našega jezika in naše narodnosti. Le ne odnehati!

(Še eden c. kr. German v Celju.) Zadnjič se je neki c. kr. poštni uradnik Schuchaj v Celju zopet nasproti slovenski stranki nečuvno obnašal. Prosilo se je uradnega predstojnika, da tega mladiča nauči respektu pred slovenskim občinstvom, in obljubil je to storiti. Videli bomo uspehe. Pozivljamo pa, da se vsak slučaj kršenja naših narodnih pravic pri poštah naravnost naznani c. kr. poštному ravnateljstvu v Gradcu. Pokorny je v par slučajih dokazal, da je že čez grlo sit germanizatoričnega delovanja njegovih uradnikov na Spodnjem Štajarskem. V tem oziru ni prilike za prizanesljivost, nemška predrznost se mora krotiti.

(Še enkrat poštne razmere.) Naš naročnik nam je poslal dva ovitka, na katerih je sledeči naslov: „Blagorodni g. J. J. . . . v Celju.“ Obe popolnoma enako naslovljeni pismi sta bili oddani v Idriji. Eno je prišlo na pravi naslov, drugo je pa romalo preko Celja — na Polzelo, kjer se je vkljub popolnoma jasno in razločno napisanemu naslovu in vsebini izročilo nepravemu adresatu, ki je pismo odprl in ga, videvši, da ni njegovo, vrnil pošti, da ga uradno zopet zapre in odpošlje na pravi naslov v Celje. — Naj kdo reče, kar hoče, ali mi bomo le trdili, da se to ni zgodilo pomotoma, ampak vedoma in nalašč, kajti ne moremo verjeti, da bi celjski poštni uslužbenci ne vedeli, kaj je Celje. Naše mnenje je, da je imel pismo v rokah pač kdo izmed onih poštah gospodov, ki bi radi vse Slovence utopili v žlici vode, in ga je vsled slovenskega naslova vedoma in hote poslal na Polzelo. — Pa še nekaj! Slovenska Polzela, ali te ni sram, da s tvojega poštne urada prihajajo pisma oblatena s samonemškim pečatom? Kdaj se bodo neki naše slovenske občine spomnile, da niso na Pruskem, temveč na slovenskem Spodnjem Šta-

jarskem? Sramota, da se niti takih malenkosti nočete poprijeti!

(Nezaupnica celjskemu županu Rakušu.) Čimdalje več nemških Celjanov obsoja izživajoče postopanje celjskega župana Rakuša nasproti ogromni večini slovenskega prebivalstva. Zadnje dni se izraža zoper Rakuša splošna nevolja, ker je komandiral one izzivače, ki so šli v Brežice zasramovat slovenski narod. Župan bi si vendar moral biti nekoliko v svesti svoje uradne lastnosti in ne se ruvati s pobalini. Nemške godce, ki imajo postranski opravek, da so uslužbenci c. kr. oblasti, je s svojim sovraštvom zoper Slovence brezvestno zvalil v Brežice slavit med uradnimi urami zmago nad slovenskim narodom. Zdaj bodo pa ob kruh. In vsega tega je kriv Rakusch. Meščanstvo je žnjim jako nezadovoljno. Namerava se sklicati shod, ki izreče Rakušu nezaupnico kakor pred kratkim Pommerju.

(Sodnijska imenovanja.) Višje sodišče za Štajarsko, Koroško in Kranjsko je imenovalo pravnega praktika Friderika Marinitscha v Mariboru, pravna praktika dr. Ivana Fermevca in Alojzija Beca pri okrožnem sodišču v Celju, Jurija Gregorca v Novem mestu ter dr. Ivana Polca in Ivana Hutterja pri deželnem sodišču v Ljubljani, avskultantom v področju graškega nadsodišča.

(Protestanti se šopirijo v celjski okolici.) Splošno poznani „turn“ na Bregu pri Celju je po smrti dolgoletne lastnice istega, gospe Žurbičeve, prišel v last vpokojenega, pardon, na ne določen čas na dopustu živečega svetnika in protestanta Rena pl. Sokolla in njegove zelo plemenite boljše polovice. Ča bi ti ljudje modre krvi vsaj bili mirni s svojimi sosedi, ne vzne mirjalo bi nas toliko, če se ena protestantovska družina naseli v naši okolici, toda komaj se je ista naselila na svojem novem domu že je na pravila razdor v celi soseski in razburila celo občino s svojim postopanjem. Od kar stoji ta „turn“, torej od leta 1852, je prostor pred to hišo vedno za javno porabo prost. Novi protestantovski posestnik pa je hotel omenjeni prostor zasuti in obzidati, ter s tem zapreti cesto v samostan kapucinov. Zoper tako postopanje se je dvignilo vse občinstvo, toda naše politične oblasti niso zato, da bi ščitile ljudstvo krivic, temveč kakor je pokazal ta slučaj, samo zato, da ustrezajo željam svojih krvnih bratcev in sestric, četudi na škodo in zasmeševanje ljudstva.

(Slovensko Teharje se giblje.) Kakor znano, je Teharje ena izmed najlepših slovenskih občin blizu Celja. Pri zadnjih volitvah pred dvema letoma so pa vsled raznih sleparij in izdajstev dosegli v občinskem zastopu nemčurji večino. Vendar je to le mimogredoča prikazen in bo v Teharju zopet kmalu zaplapolala slovenska zastava. Podkupljenci se v dno duše sramujejo svojega izdajstva in občani z zobmi škripljejo vsled nesramnosti nemčurske vlade. Nekega nesrečneža, ki je ob volitvah pred dvema letoma slovenski narod izdal in nemčurje volil, vprašali smo v nedeljo, kako se vsled svojega dejanja počuti. In odgovoril nam je: „Hujske mi je pri srcu, nego če bi bil po krivem prisegel.“ Občani na tla pljuvajo, če slišijo ime Nemec ali nemčur. Imeli so v nedeljo shod, katerega je sklicalo tamnošnje politično društvo in h kateremu je poslalo tudi celjsko politično društvo „Naprej“ dva govornika. Shod se je sijajno obnesel in se je sklenilo z vsemi silami delati na to, da bode tudi v Teharju čez leto dni nemčurjem — odklenkalo.

(Šoštanj.) Nekaj odličnih kolesarjev se je vozilo danes zjutraj iz našega trga po pešpoti tik okrajne ceste proti cerkvi sv. Mihaela pri Šoštanju. Komaj se oglasi prvi kolesar, da mu je cev spustila zrak (sapo), zapazi tudi že drugi ravno pred hotelom „Avstrija“, da tudi njegovo kolo pušča. Po pregledu koles smo zapazili, da ima vsak teh dveh kolesarjev po tri nove čevljarske žreblje v cevi, nakar smo takoj šli pot preiskovat. Našli smo na poti oziroma na cesti od mosta v trgu do trške šole in sodnje okoli 40 omenjenih žrebljev, kar nas je prepričalo, da je to storila kaka podla baraba iz nagajivosti slovenskim kolesarjem v noči od 21. na 22. aprila t. l. Na sumu imamo tri jako intimne prijatelje med seboj in najhuje

sovražnike Slovencev, kojih eden se je že izrazil, da bi bilo najbolje, da bi se ta pot posipala z žreblji in steklom, da se ne bo več tam kolesarilo. Upamo pa, da se bode stvar dognala. Opozorjamo torej tem potom vse kolesarje, ki pridejo v Šoštanj, naj se izognejo pešpoti v trgu, po koji so natrošeni čevljarski žreblji, da si ohranijo kolesa zdrava, ter pripomnimo, da bomo rabili skrajna sredstva, da pridemo takemu ničvrednemu filistru na sled in bomo ime tega predrzneža svoječasno naznanili vsem kolesarskim društvom potom časnikov. Kolesarji v Šoštanju, pozor, ker dežuje žreblje! Pristavljamo naknadno, da se gre tu za c. kr. kontrolorja Potterza, ki je jako sumljiv, da je storil ta čip, kakršnega je zmožen le človek njegovega nemškutarskega značaja. Taki so nemčurji! Povsod ista pesem, ogibajte se jih!

(Porotno sodišče v Mariboru.) Za drugo letošnje porotno zasedanje pri mariborskem okrožnem sodišču je določen predsednikom okrožnega sodišča predsednik Robert Greistoffer, namestnikom pa deželno-sodni nadsvetnik dr. Franc Voušek in svetnika dr. Franc Pevec in Anton Morocutti.

(Pomiloščenje.) Zidar Pafko, katerega je mariborsko porotno sodišče zaradi umora njegove ljubice Barbare Kolarič obsodilo na smrt, je pomiloščen. Sodišče mu je prisodilo osemnajet let ječe.

(Sv. Trojica.) Minoli teden je neki hudobnež tukajšnjemu posestniku Alojziju Inkretu na Velikih Rodnah, občina Sv. Trojica pri Slatini, v njegovem novem vinogradu grozno nesrečo napravil, ker mu je brčkone iz same hudobije blizu 200 komadov že rodnih trsov posekal in za vedno uničil. Škoda je velika in se je uradno cenila na 326 kron. Osebo, na katero leti sum, da je storila to hudodelstvo, so že vtaknili pod ključ.

(Ljubljanske firme in „Štajerc“.) Našim očem nismo hoteli verjeti, ko smo našli v „Štajercu“ inserat slovenske tiskarne „F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani, tovarna za opeko in peči“, in znanega ljubljanskega narodnega urarja Franca Čudna! To je naravnost škandal in dotični firmi si naj sami pripišete, ako ju bodo slovenski kmetje vsled tega amatrali za nemški.

Druge slovenske novice.

(Slovensko gledališče v Ljubljani.) Prošlo soboto je imelo „Dramatično društvo“ v Ljubljani svoj občni zbor. Gledališče se je vzdržalo na isti višini in opera je tudi za prihodnje leto za gotovljena. V minoli sezoni je bilo 100 predstav, dosedaj najvišje število v enem letu. Iz blagajnikovega poročila povzemamo, da je znašal denarni promet okrog 200.000 kron in da je bilo 2957 K 70 v prebitku. V prvi vrsti je podpiralo slovensko gledališče stolno mesto Ljubljana in potem dežela.

(Deželna preiskovalna vinska klet v Ljubljani.) V ponedeljek se je vrnila v Ljubljani v kletih pod kavarno „Evropa“ prva poskušnja kranjskih vin. Razun domačih je bilo tudi več izvenkranjskih vinskih kupcev navzočih. Vina so sploh ugajala, posebno pa vipavska kvaliteta vina. Kupci so si kaj pridno beležili naslove razstavljalcev. Dežela je napravila s to kletjo važen korak v prosep kranjskega vinogradništva in vinske kupče.

(V Ameriko.) Žalostne gospodarske razmere silijo naše ljudstvo, da se trmoma izseljuje v daljno Ameriko. Pred par dnevi je odpotovalo iz Ljubljane zopet 120 Kranjcev. Med izseljenci je tudi starček 75 let, ki išče boljše usode onstran morja.

(Otrok sgori.) V Goricih nad Ljubljano je v torek popoldne sgorela hiša in s hudoj. Pogorelo je do tal. Zgori je tudi en otrok, ki je spal v hiši, v hlevu pa je sgorela krava. Gospodar je v Ameriki, žena je pa tovarniška delavka s več otroki.

(Nemškutarija na Kranjskem.) V Radovljici na Gorenjskem prodaja trgovec Oton Homan nžigalice „Südmarke“, katere posebno kmetom kaj pridno usiljuje. Pri vsaj stvari je edino čudno, da ima omenjeni trgovec omenjene nžigalice v zalogi, ker v celnem radovljiškem mestu ni niti enega Nemca.

(Lokalna železnica Svetnavas-Borovlje.) Stroški za to progo so proračunjeni na 715.000 kron, oziroma 60.000 K več, ako bo na progi električni promet. Koroška dežela bo prispevala 200.000 K, interesentje pa 100.000 K. Ko se zgradi lokalna železnica Kranj-Tržič, bi se dosegla naj krajša zveza Ljubljane s Celovcem, ako bi se proga podaljšala od Tržiča do Borovelj.

(V Trstu in okolici) vlada vsled sijajnega izida okoliških volitev velikansko navdušenje. Povsod se je proslavila zmaga slovenske zavednosti z veselici, na katerih se je z govori in petjem rodoljubnih pesmi proslavljala zmaga Slovenstva nad izdajalsko irredento. Z narodnimi zastavami so prišli volilci na volišča in izid volitev je pozdravila množica z navdušeno „Hej Slovani“. S solzami v očeh so starčki sivih las pozdravljali narodne borilce, spoznavši, da je napočila z zmago pri letošnjih volitvah nova, lepša doba za Slovence ob sinji Adriji. Da, to je narodna zavest, to je ono, česar nam tokraj Save manjka. Koliko se imamo naučiti pri naših bratih tam doli na jugu!

(V Trst je prestavljen) iz Rovinja deželno-sodni svetnik Henrik Cazzafura, ki je določen za predsednika slovenskih kazenskih obravnav.

(Beda v Istri.) „Edinosti“ pišejo iz Istre, da vlada skoraj povsod velikanska beda. V nekaj cvetočih Vodich se bore sedaj ljudje z najhujšim gladom. Prebivalstvo bi se rado izselilo, ker doma nima nikakega zaslužka več, ali ne dobi dovoljenja v tujino ne smejo, doma mrjo gladu, tosepravi res ljudi tirati v obup. „S solzami bi morali pisati“, pravi dopisnik, ako bi hoteli opisati vso bedo, ki vlada po nekaterih krajih Istre. To je grozota, ki pretresa človeku dušo. Poklicani faktorji naj bi vendar že enkrat izpregledali, pa ne prepozno, da ne bo primoran svet gledati, kako v Istri, v moderni, civilizirani državi ljudje nmi rajo gladu! Res skrajno nemarno je od slavne o. kr. vlade, da dopušča, da se ne samo pri privatnih, temveč celo v njenih podjetjih sprejemajo v službo inozemci a domačinom se ne privoščiti niti kosček črnega kruha. Menda je to vse tudi v trgovinskih pogodbah dogovorjeno.

Društveno gibanje.

(Društvo slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Celju) priredi danes, v petek, dne 1. maja t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih „Delavškega podpornega društva“ na Cerkvenem trgu št. 4 shod. Na dnevnem redu je: Naš boj za nedeljski počitek! — Ob istem času priredi društvo odvetniških uradnikov za Prago in okolico shod z enakim dnevnim redom. Tovariši! Združimo se na dostojno manifestacijo za najmanjšo naših zahtev, da pokažemo odločno, da hočemo združeni z našimi severnimi tovariši nastopiti, da se v odvetniških in notarskih pisarnah uvede zakonitim potom popolen nedeljski počitek!

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) aklicije na nedeljo, dne 3. majnika ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih izvenredni občni zbor, kateri bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Na dnevnem redu je: 1. Dopolnilna volitev. 2. Izprememba pravil. 3. Slučajnosti.

(Vransko.) Tukajšnje izobraževalno društvo ponovi v nedeljo, dne 3. maja ob 3. uri popoldne igri „Sv. Neža“ in „Dr. Vrazal in njegov sluga Štipko Tiček“ v dvorani g. Brinovca.

(Šmaraske-rogaško učiteljsko društvo) preložilo je svoje zborovanje od 3. na 10. dan maja ob dveh popoldne, ker priredijo isti dan člani ljubljanskega gledališča predstavo v Šmarju.

(Katoliško delavsko društvo pri Devici Mariji v Pušavi) bo imelo v nedeljo, 3. maja slovesno blagoslovljenje nove društvene zastave s slovesno božjo službo in nato sledečo veselico v gostilni g. Lekša. Pri veselici sodeluje godba od Sv. Duh na Ostrem vrhu. Ako bo vreme ugodno, se bo vršila veselica na vrtu, drugače pa v notranjih prostorih. Vabljeni so vsi prijatelji delavstva. Vstopnina je prosta, toda radovoljnim doneskom se ne stavijo meje.

(Ormoška štalsnica) priredi gledališki večer v nedeljo, dne 3. maja 1903 v ormoški slovenski šoli. Spored: 1. „Muteo“, veselica v enem de-

janju. Poslovenil D. Bolš. 2. „Bratranec“, burka v enem dejanju. Čaški spisal J. Štolba. 3. „Polna žena“, veselica v enem dejanju. Spisal K. Görlitz. Med posameznimi igrami se svira na glasovirju. Začetek ob pol 6. uri zvečer. Vstopnina: sedeži 40 v, stojišča 20 v. — Ker se čisti dobiček vporabi v šolske namene, se preplačila hvaležno sprejemajo.

(„Leposlovno bralno društvo“ pri Mali-nedelji) je na svojem izvenrednem občnem zboru dne 19. m. m. potom enoglasnega sklepa izreklo nadučitelju g. Simonu Cvahtetu zahvalo za njegovo mnogoletno neutrudno delovanje v prid društva, obsodilo in obžalovalo sirove napade na njegovo osebo v raznih listih ter ga prosilo, da še nadalje posveti svoje moči društvu, ko ravno sedaj treba krepkih opor v svojem narodnem delovanju. Na istem občnem zboru so se sprejela nova, duhu časa odgovarjajoča pravila. Z veseljem je pozdravilo društvo novega člana, učitelja g. Frana Cvetka, ki je zagotovil, da bo v najkrajši dobi osnoval v društvu pevski zbor ter se z vso vmeno posvetil napredku istega.

(Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju) priredi veselico v nedeljo, dne 3. maja t. l. v šolskih prostorih s tem-le sporedom: 1. Bojna pesen. 2. Pozdrav. 3. Planinska roža. 4. Govor. 5. Mi vstajamo. 6. Gledališka igra: „Zamujeni vlak“. Po veselici prosta zabava pri g. Hauptmanu. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

(Slovensko kršč. izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu) priredi dne 10. maja ob 3. uri popoldne s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora prijateljskega „Hrvatskega radn. pjev. društva Slavulj“ veselico s petjem lastnega pevskega zbora, šaljivo pošto, srečolovom in drugo zabavo v salonu hotela „zum Schimmel“ Reitschulgasse. Vstopnina za osebo 10 kr.

(Društvo „Zvezda“ na Dunaju) priredi svoj zabavni večer v nedeljo, dne 3. maja leta 1903 na Dunaju v dvorani „Wiener Ressource“, L. Reichstattsstrasse 3, s prijaznim sodelovanjem gospic Marice in Mile Luzar, Franje Fräsa, slavnega tamburaške a zbora bratskega hrvatskega društva „Prosvjete“ in društvenega pevskega zbora pod vodstvom gospoda Vinka Krušiča. Društveni odbor nljudno naznanja, da napravi „Zvezda“ letos te le izlete: 1. v nedeljo 7. junija z južno železnico v Marija Enzersdorf (postaja Brunn - Marija Enzersdorf), sestanek ob štirih popoldne v restavraciji „Zum Schottenhof“, Hauptstrasse 17; 2. v nedeljo 5. julija, s Fran Josipovo železnico na Buchberg pri Klosterneuburgu (postaja Klosterneuburg - Kierling), sestanek ob štirih popoldne v restavraciji „Buchbergbad“; 3. v nedeljo 2. avgusta, z zahodno železnico v Irenental (postaja Unter Tullnerbach), sestanek ob štirih popoldne v restavraciji Antona Kunzla.

Dopisi.

Iz Polzele. V nedeljo, dne 26. aprila je imela novoustanovljena podružnica družbe „Sv. Cirila in Metoda“ za Polzele svoj ustanovni shod. Mlado društvo šteje že takoj ob svojem rojstvu nad 40 udov. To je pač najlepši odgovor onim, ki nočejo verjeti, da je Savinjska dolina in posebej še naša Polzele samo slovenska. Po kratkih uvodnih besedah g. iur. Kodermana o pomenu in važnosti naše šolske družbe se je prešlo k dnevnemu redu. Poročilo o stanju društva se je vzelo naznanje in volili so se dosednji začasni odborniki gg: J. Žigan, Jos Zmerzlikar in gđc. M. Farčnikova, namestnikom pa L. Kunat, Drag. Koderman in Fer. Trglav.

Po shodu se je vršila v prostorih g. Žigana prva podružnična veselica. Prostorna dvorana je bila natlačena polna in vključ slabemu vremenu je prišlo mnogo gostov iz sosednjih krajev, celo iz Šoštanja. Oddelki celjske narodne godbe je zasvirali krepko koračnico in spored se je pričel. Kaj naj rečemo o igrah in igralcih? Vsi so bili na svojem mestu in čuli smo po veselici iz občinstva marajkoga, ki se je čudil, kako je bilo mogoče vprizoriti tako težko igro, kakor je „Na Osojah“, tako dovršeno. Dolžnost nam je omeniti še posebej dražestno deklamovalko gđc. F. Drolo, ki je izrazito predavala Gregorčičev odo „Blagovestnikom“. V resnici, vas se je vršilo tako, da smo uverjeni, da ni bilo nikomur tak-

kdor nas je posetil v nedeljo. Na tem mestu bodi še izrečena zahvala vsem onim, ki so mladi podružnici pomagali pri njenem prvem nastopu, tako pred vsem županu g. J. Žiganu, brez čigar vsestranske podpore bi bil pač tak nastop nemogoč, pa tudi našim vrlim fantom in dekletom, ki so vključ napadom dobro znanih zlikovcev vztrajali do konca in pokazali tako svojo narodno zavednost. — Preživeli smo lep dan v nedeljo in želimo le, da bi podružnica še naprej delovala tako častno, kakor je pričela.

Iz Ptuj se nam piše: Neradi se pečamo z lističem, kakor je „Štajerc“, v katerega še naši zavedni kmetje niti klobas in slanine nočejo zavijati. Saj ve vendar danes že vsak kmet, kam pes tace moli in vsak že predobro pozna znanega „prijatelja slovenskega kmeta“ iz Ptuj, katerega izdajajo naši najzagrizenejši sovražniki in katerega podpira „Südmarch“ ter mu kliče „D. Wacht“ in „Marb. Zeitung“ „heil dir Štajerc!“ Mi bi tega omazanega lističa niti ne omenjali, ako bi ne bili opazili, da imajo slovenski kmetje od tega lističa vendar tudi nekaj koristi. „Štajerc“ prinaša namreč v svojih predalih inserate samih nemških in nemškutarskih tvrdk. Ako hoče torej naš kmet izvedeti, katera je slovenska in katera tvrdka je nemška, treba mu je samo v „Štajerca“ pogledati in takoj jo ima. Tako je šel zadnjič kmetič z velikim zavistkom, pri slovenski tvrdki: „Lončarec & Havelka“ kupljenega blaga, mimo znanega ptujskega nemčarskega trgovca. No, oče, vpraša trgovec, zakaj pa niste prišli k meni kupiti blaga, saj ste kupovali poprej vedno pri meni in ste bili vselej dobro postreženi? Je že res, gospod, odgovori kmetič ali ko sem zadnjič čital vaš inserat v „Štajercu“, sem takoj spoznal, da ste nasprotnik Slovencev, ker podpirate „Štajerca“ — in kdor podpira naše nasprotnike, tega mi ne moremo podpirati. Vsled tega sem šel kupovat k tvrdki „Lončarec & Havelka“, ker te nisem našel v „Štajercu“.

„Oh, mož“, pravi dalje trgovec, saj je „Štajerc“ vendar slovenski list in jaz sem tudi boljši Slovenec, kakor „Lončarec & Havelka“. Tega pa ne verjamem gospod“, odgovori kmetič, „da bi bili vi boljši Slovenec, kakor gg. Lončarec in Havelka, saj sem slišal, da ste vi pri zadnjih volitvah Nemca volili, dčim sta ona dva glasovala oba za Slovence!“

To je bil odgovor, kakršnega nemškutarski trgovec ni pričakoval od našega kmeta. Ves bled kakor zid jo je popihal nazaj v svojo prodajalno.

Vsem kmetom ptujskega okraja, kateri hočejo poznati ptujske trgovce po njih narodnem mišljenju, svetujemo, da vpogledajo v „Štajerca“, katerega še v Ptuj vedno lahko zastonj dobivajo. Najdete dotičnega trgovca inserat v „Štajercu“, je dotičnik gotovo Nemeč ali nemškutar; ako ga pa ni notri, potem je ali Slovenec, ali pa vsaj ni nasprotnik Slovencev.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V seji državnega zbora je posl. Stranjsky stavil nujen predlog, da naj vlada atrgo preišče, kako je dobil olomuški nadškof Kohn izvirni rokopis brzojavke, ki mu jo je poslal oni svečenik, ki je pisal proti njemu v list „Pozor“ več člankov pod imenom „Ratus“. Pri stvari se gre za čuvanje uradne tajnosti na poštah in brzojavnih uradih. Zbornica je nato razpravljala o vujnem predlogu, da se odpove trgovinska pogodba Srbiji. Trije govorniki so govorili za odpoved, dva proti odpovedi. Srbija ima več olajšav pri izvažanju kmetijskih pridelkov v Avstrijo, posebno pri izvažanju žit. Resnica je, da se na ta način zaslaba slovenska kuga v naše kraje. Nadeja trdijo agenci, da uvoz inozemske žitne pridelave drago, kar jo prakupci pokupijo, ki nato potem imajo velik dobiček pri prodaji. Svojemu domovnemu niso za avljanje carine, kar tudi da je carina povzroča dragotjo. Resnica bo končana v današnji seji. — Zbornica postavlja za predlog, da naj bi bila prihodnja seja odprta, ali zbornica se je po daljši razpravi odločila, da danes ne bo. Na danes namreč je prišla o Srbiji, predlog Stranjskega, odpovedi trgovinske kavgot, izprememba zakona o naravnih poštah,

lokalne železnice, podržavljenje severozahodne železnice, razveljavljanje § 14. in izprememba državnoborskega poslovnika.

(Mladočeška stranka) je imela v nedeljo zaupni shod v Pragi, na katerem se je zbralo 438 zaupnikov iz vseh delov Češke, Moravske in Šlezije. Sprejele so se resolucije glede splošne politike in glede taktike čeških poslancev. Kakor je bilo videti, je zmagala zmernejša struja, ako ravno so glasovali za resolucije tudi radikalnejši zaupniki. Zahtevalo se je, da ostanejo češki poslanci v odločni opoziciji proti vladi, prepustilo se jim pa je, da z ozirom na program uravnajo svoje delovanje po razmerah in da uporabijo tudi obstrukcijo, ako bi bilo potreba.

(Na Hrvatskem) so razmere vedno žalostnejše. Ljudstvo je vsled postopanja bana in njegovih mamelukov tako ogorčeno, da se je bati najhujšega. Po celem Hrvatskem se prirejajo demonstracije. V Varaždinu, posebno pa v Karlovcu je prišlo do groznih prizorov. V Karlovcu je razjarjena množica vdrla na kolodvor, razbila vse madžarske napise in hotela vdreti v načelnikovo stanovanje. Končno je vojaštvo naredilo mir. Ban baje odpotuje v Budimpešto, da se odtegne nemir. Ako se v kratkem korenito ne izpremeni vladno ravnanje, bi mogel nastati splošen vstanek. In kdo bo kriv potem? Seveda ne ona vlada, ki je zanesla prokletstvo v deželo, ampak ubogi narod, ki ga bodo streljali in mrcvarili kakor divjo zver.

(Angleški kralj v Rimu) V ponedeljek popoldne je prišel angleški kralj v Rim. Na kolodvoru ga je sprejel italijanski kralj. Ljudstvo mu je prirejalo velike ovacije. Pri dvornem obedu sta oba kralja naglašala prijateljsko razmerje med Anglijo in Italijo.

(Volitve na Španskem.) V špansko zbornico je bilo izvoljenih 232 ministerijalnih, 70 liberalcev, 11 demokratov, 28 republikancev, 7 karlistov, 6 katalonistev, 8 neodvisnih in 16 poslancev raznih osebnih strank. Madridski prefekt in notranji minister odstopita baje radi izida volitev.

Književnost in umetnost.

(„Knjižnice za mladino“) sta izšla v Gabrščkovih zalogi obenem dva zvezka, lično vezana v eno knjižico. Uredil je izdanje g. E. Gangl. Slovenci nimamo ravno preveč mladinske literature na razpolago, zato se nadejamo, da bo ta knjiga vsem mladim ljubom najzgodnejša. Imena pisateljev nam jamčijo, da bo knjiga ugajala mladim in starim. Segajte pridno po nji, kajti založnik toži, da se je oglasilo komaj toliko naročnikov, da so z naročnino jedva pokriti troški tiska.

(„Hrvatska matica“) Prejeli smo književni dar „Hrvatske Matice“, devet lepih knjig leposlovne; znanstvene in gospodarske vsebine in sicer: 1. „Probrane pjesme“ bosanskega pesnika Tugomira Alaupovića; 2. 1. del pentalogije Miletićeve historične drame „Hrvatski kraljevi — Tomislav“; 3. Ivo Vojnovičeva „Dubrovačka Trilogija“; 4. „Ženski udesi“, napisal Živko Bertić Tri povestice iz kmetijskega življenja; 5. Tomićeva povest iz XVIII. stoletja „Udovica“; 6. „Slavenske knjižnice“ 10. knjiga „Djevojački svet“, iz češčine prevlel Stjepan Radić; 7. „Povjest hrvatske književnosti u Dalmaciji i Dubrovniku“, piše Milorad Medini, I zv.; 8. „Vojvoda Hrvoje Vukčić Hrvatini i njegovo doba“, piše Ferdo Šišć in 9. „Izabrana poglavlja iz narodnega gospodarstva“, napisal Fran Milobar. Lepo število knjig se še lahko vsebino. Vsak, kdor le količkaj ume jezik naših bratov onstran Sotlje, naj si jih ne zamudi za tako majhno ceno (6 K) nabaviti. „Hrvatska Matica“ ima svoje zastopnike skoraj po vseh večjih slovenskih krajih.

Prodaja hiše

in majhnega vrta tik farne cerkve v Novištiti pri Gor. njem gradu, kjer je velika božja pot. Kraj zelo lep, zdrav in pripraven za letovišnika. Obstoji krma že šest let in se proda zaradi rodbinskih razmer. Hiša je nova, v dobrem stanu, enonadstropna, se lahko rabi tudi za trgovino; ima pod zemljo 3 kleti, pritlično 3 sobe, jedilno ahrambo, kuhinjo in velik prostor za trgovino. V nadstropju so 4 prostorne sobe; v podstrešju se tudi lahko naredite 2 prostorni sobi. 2-1

Pogoji in vse drugo se izve pri lastniku

ANTONU MATJAŽU

veleposredniku v Piroseku, pošta Gornji Grad, Štajarsko.

Lepo meblovana soba

v Celju s posebnim vhomom in z razgledom na ulico se s 1. majem odda. Eventuelno s hrano. Naslov se izve pri upravištva tega lista.

(198) 1

Zahvala

Ogrsko-francoski zavarovalni družbi „FRANCO-HONGROISE“ v Gradcu, katere mi je po svojem zastopniku, g. Alojziju Slaviču v Št. Jurju ob Ščavnici škodo na zgorelem pohištvo hitro in v mojo polno zadovoljnost tako točno poplačala, da sem dolžan, se ji zato tem potom javno zahvaliti.

KUPETINCI pri Ljutomeru, dne 26. aprila 1903.

(202)

ALOJZIJ REISER.

Najslavnejša

Puch-kolesa

pod ugodnimi plačilnimi pogoji.

Druga kolesa z garancijo

po cenah od 70 gld naprej.

Lastna popravljavnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in potrebščin.

Postrežba točna in kulantna.

JOSIP ŠIRCA, ŽALEC.

Kot pisar korespondent ali knjigovodja

išče službe naobražen, 30 leten, vojaščine prost, neoženjen mož z večletno in vsestransko pisarniško prakso, zmožen slovenskega, nemškega, hrvatskega in srbohrvatskega jezika v govoru in pisavi popolnoma, deloma italijanskega in angleškega jezika in stenografije, izurjen v pisanju na pisalnem stroju, hiter računar in dober korespondent in knjigovodja, proti skromnemu plačilu. Ponudbe na upravištvo „Domovine“. (200) 2-1

Iščem kompanjona

z okolu 25000 K kapitala za podjetje, ki donaša sigurno 16000 K letnega brutozaslužka, kateri je takorekoč zajamčen. Podjetje se tudi proda. — Več pove upravn. (196) 2-2 ništvo „Domovine“.

V najem se da

zaradi bolezn doseďanjega najemnika gostilna in mesarija z velikim vrtom. V poslopu se nabajajo poleg gostilniških prostorov sobe za tučce, katere so meblirane s trpežnim pohištvo. Na razpolago so vsi za gostilniški in mesarski obrt potrebni prostori in reči, še celo ledenica je napolnjena z ledom.

Poslopu se nahaja v Leskovcu tik okrajne ceste poleg župnijske cerkve, kjer je tudi postaja o. k. žandarmerije in finančne straže. Veliki doseďanji promet se dokaže.

Ponudbe sprejema „Kmetijsko društvo“ v Leskovcu niže Ptuj. (193) 3-2

PRODAJALKA

tudi začetnica, nemškega in slovenskega jezika zmožna, ki zna s strojem in perilo šivati.

SPREJMEM

v svojo filijalko. Pismene ponudbe samo v nemškem jeziku na naslov gospe Marije Heumeyer v Mariboru, Hpt. št. 1. (188) 3-3

RAZPIS.

Okrožni odbor Velenje razpisuje

službo okrožnega zdravnika

s sedežem v Velenju.

Deželni, okrajni in občinski dohodki znašajo skupno okolu 1667 K; tudi pri bolniških blagajnah in pri železnici so gotovi dohodki.

Prošnje s primernimi prilogami naj se pošljejo naravnost na okrožni odbor Velenje do 26. majnika 1903

Jos. Kovač l. r.

podpredsednik.

(192) 2-2

Jos. Skaza l. r.

predsednik.

Prodajam gostilno

z dobrim prometom, prodajo žganja in tobaka, zraven spadajoče zemljišče, vinograd, njive in novo gospodarsko poslopje, vse v najboljšem stanu.

Najbolj pripravno je za čevljarja. (194) 3-2

JOŽEF SEVČNIKAR, Rečica na Paki.

Proda se hiša v Mozirju

blizu cerkve za 1800 gld. Izplača se samo 600 gld, 1200 gld. lahko ostane na obrestih po 5 %. Vse natančneje pove g. Ivan Cesar, (191) 3-2 podobar v Mozirju.

V trgovino z mešanim blagom sprejme Ana Klemenčič na Črnigori pri Ptuj tako

učenca

ki je dovršil ljudsko šolo.

(177) 3-2

Prebelski rudnik v Zabukovici.

Tvrda g. Josef Wolf v Št. Petru, Savinjska dolina (poprej g. Stöcker, Hoffmann & Comp.) prodaja debeli premog (Stück) à K 1.60 per 100 kg. srednji premog (Mittel) à K 1.40 per 100 kg in s cer takoj pri jamah (loko Grube). Premog se zamore vsak čas dbiti. (175) 6-3

V najem se da

dobrodoča, že več let obstoječa trgovina. Ista se nahaja v zelo lepem kraju in je v najboljšem prometu, ker je tamkaj zaradi graditve železnice več sto delavcev uslužbenih. Več pove (189) 2-2

MAKS TANČIČ, Šmarje p. Jelšah.

Nov živinski sejem

(195) 2-2

se bo vršil v

Št. Florijanu v Doliču občine Mislinje na dan 4. maja, t. j. na dan sv. Florijana in 30. novembra, t. j. na dan sv. Andreja t. l.

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

železnica Varazdinske toplice

pošta in ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovci)

Analiza po dvor. sveiniku profesorja dr. Lavra I. 1894. 58 stopinj Celzija vred vroče, napredno po svojem učinku pri milčenem in obilnem razvijanju, vnetjih in kožnih boleznih, psoriji, nevrozi, astmi, itd. ženskih boleznih, kožnih in krvnih boleznih, vnetnih ledvičnih boleznih, mehurnih boleznih, vnetnih dyskrazij, kakor zastrepjenju s svinco in svinco srebrom itd. itd., pri boleznih v področju, pri štetih boleznih, histeričnih itd. itd.

Elektrika. 4-4-4-4-4-4

Zdravilišče s vsem komfortom, vodovodom, elektriko, za zdravljenje s mrazo vodo in svinco in svinco, celo let. odprto; sezonski od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obilna sadila, tur. rest. Stalna topla godba, obilna in slastna hrana, kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varazdinske toplice prodajo vsi vsak dan opusik. Na razpolago so tudi posebni opusiki in se vsjuno prosti, da se opusiki čisto vsjuno opusiki.

Zdravniške podatke daje toplaški opusiki dr. A. Longhena. Prospekti in opusiki razpoložljivi so v vsaki opusiki.

(178) 3-3

POZOR!

Usojam se vljudo naznaniti, da otvorim dne 15. majnika 1903 v lastni hiši v Šoštanjju novo in z najnovejšimi ino- in tuzemskimi stroji opremljeno

kemično pralnico

in snažilnice vsakovrstnih oblek in drugih v to stroko spadajočih reči, kakor rokavic, peres itd. Vseled tega mi je mogoče izvršiti via v to stroko spadajoča dela tako, da se mi ni treba bati konkurence.

Pripotočam se torej častiti duhovščini, gospodom uradnikom, odvetnikom, notarjem, zasebnikom, obrtnikom, kmetom, delavcem itd., kakor tudi blagorodnim gospem v blagohotno porabo moje pralnice.

Pripominim, da se bo vsaka obleka vselej tudi popravila in zašila, da je ne bo treba krojaču ali šivilji v popravilo dati, kakor je to splošno v navadi pri kemičnih snažilnicah.

Cena je jako nizka in stane snaženje (oziroma pranje) temne obleke 3 krone, svetlih pa 3 krone 60 vin, za šivanje se računi posebej 24 vin.

Vsaka v snaženje in popravilo izročena obleka se boče v teku tedna točno izvršila, tako da se v sredo izročene obleke do nedelje zjutraj osnažene naročnikom vrnejo.

Za dobro in točno delo prevzamem vsako jamstvo in prosim slavno občinstvo, mesto drugih tujih kemičnih snažilnih naprav se poslužiti moje kemične pralne naprave.

Pripotočam se z odličnim spoštovanjem

H. VOLK

ŠOŠTANJ, ŠTAJARSKO.

(197) 2-2

Za dobro idočo stavbeno in cerkveno umetnostjo se bavečo

Večjo obrt

v sredini Spodnjega Štjerja se radi razširjenja iste sprejme tihi

(188) 2-2

kompanjon

(kateri ni treba, da bi bil strokovnjak) s 16.000 do 20.000 K kapitala. Dotični prevzame lahko knjigovodstvo. Vloženi denar je popolnoma osiguran. Ponudbe pod šifro „Podjetnost“ na upravništvo „Domovine“.

Izurjena prodajalka

in eden učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejmeta pri

Fr. Ks. Petku

(181)

na Ljubnem v Savinjski dolini.

3-3

Lepo stanovanje

obstoječe iz štirih sob, kabineta itd., se odda v celjski okolici blizu mesta s 1. junijem.

Naslov se izve pri upravništvu „Domovine“.

(187) 3-2

Hiša

blizu farne cerkve na Vranskem z dobro vpeljano gostilno in pekarijo se proda. K hiši spada tudi posestvo in vrt na katerem se lahko redi 3 krave in 2 konja.

Več se izve pri posestniku Ivanu Štanoar, Vransko.

(171) 3-3

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot

zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete

po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-9

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 81

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, mlinice in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

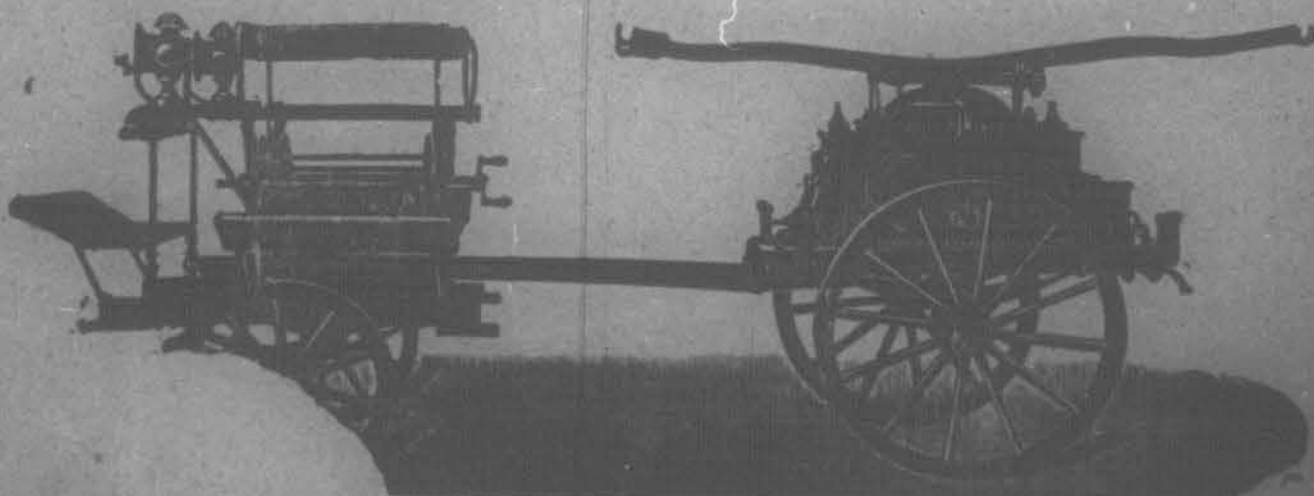
Traverze, cement, strešna lèpenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

(645) 50-47

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Lastnina in tisk D. Hriburja v Celju.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravskega mehaničnega inženirja, cavi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smíchov-Braná

Podružnica v Zagrebu, Frankep. ulica 6

priporoča stavnim gradilnim družinam, občanom in posebnim brizgalnicam vsake vrste, a posebno proti osušenju in a požaru, da tiste na obe strani vodo vlijejo in motijo, parno brizgalnico, s kojom samostojno samo dva človeka opravljajo dela — razlika v teku treh dni — ter se potrebujejo izprazniti strojeve, njih vse drugo gradilno orodje, železa, para, valovne in kmetijske orodja in Peronospora-Brizgalnice — Blago pošilja, razpisuje in celo, plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in tiskar: D. Hriburja v Celju.